

i, og derfor er det, at jeg har svaret på de ting, som jeg umiddelbart kan se at jeg som miljøminister kan gå ind i.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er urimeligt, at ministeren nu vil dække sig ind bag ved kammeradvokaten og forskelligt juristeri, for der er jo tale om, at staten har svigtet. Det er uanstændigt, hvis man så ikke er med til at rette op på det, når man har forsømt det, der burde være gjort, nemlig et forbud mod indendørs anvendelse af stoffet. Det er simpelt hen uanstændigt, hvis man så ikke vil være med til at hjælpe. Det er ikke et spørgsmål om jura, men et spørgsmål om anstændighed, så jeg vil opfordre ministeren til at forlade den hårde linje.

Så vil jeg godt stille et spørgsmål. Ministerens tale i dag var jo i virkeligheden en melding om, at vi godt kan risikere, at det sker igen. Selv om staten bliver opmærksom på, at et stof er uforvarsomt og giftigt, behøver man ikke at forbyde det, for man har ikke ansvaret, man lægger bare ansvaret fra sig. Så kan det ske igen, at der er et giftigt stof, som man bliver opmærksom på, hvor man får at vide, at det er giftigt, og at man burde have forbudt det, men man gør det bare ikke. Det kan da ikke være den praksis, ministeren går ind for, det håber jeg sandelig ikke.

Jeg vil godt spørge ministeren: Risikerer vi, at det her sker igen?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Uden at det nu skal opfattes polemisk af hr. Keld Albrechtsen, vil jeg bare sige, at man somme tider kan undre sig over nogle af hr. Keld Albrechtsens spørgsmål, særlig når man ved, hvad hr. Keld Albrechtsen ved på miljøområdet, for det er ret meget.

Jeg talte om omkring 100.000 kemikaliestoffer. Jeg er så nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi er nødt til også at indrette vores samfund efter, at vi ikke skal sidde med lige så stort et kontrolapparat. Det er ikke sådan, at når hvert eneste menneske foretager sig noget, er der en, der kontrollerer, hvad vedkommende gør.

Der er altså noget, der hedder moral. Der er også noget, der hedder, at man må rette sig efter de spilleregler, der ligger. Der ligger helt klare spilleregler her. Der ligger helt klare spilleregler om, at det ikke kunne markedsføres, som det blev. Så man skal ikke forsøge at give regeringen

skylden for, at nogle optræder umoralsk. Det vil jeg bare sige er urimeligt.

Jeg forlader ikke en eller anden linje, fordi hr. Keld Albrechtsen påstår, at den er hård. Nej, den er imødekommende. Jeg havde heldigvis nogle rigtig gode møder i mandags. Jeg vil også godt kvittere over for SF. Jeg synes da, at det er fint, for når man fremsætter sådan et beslutningsforslag, sætter man jo fokus på den slags sager. Det vil jeg også gerne medgive at man gjorde her. Derfor havde vi nogle gode møder, og dem fortsætter vi med.

Hr. Keld Albrechtsen er helt på vildspor, hvis han vil finde genklang blandt dem, jeg holdt møde med, for at vi ikke tager det her alvorligt. Det tror jeg ikke hr. Keld Albrechtsen kan finde genklang for et eneste sted.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er enig med ministeren i, at SF bør have tak, fordi partiet har fremsat det her forslag. Men det er da stort set desværre også det eneste, jeg er enig med ministeren i.

Jeg spurgte helt præcis ministeren om den situation, hvor staten bliver opmærksom på, at et stof er giftigt, og at dets anvendelse faktisk bør standses – jeg snakker ikke om 100.000 stoffer, hvis virkninger vi ikke kender, men om det helt præcise tilfælde, hvor staten får at vide, at det her går ikke – og hvor staten ikke foretager sig noget. Mener ministeren, det er i orden, når staten får at vide, at det her går ikke, det er giftigt, at staten så ikke påtager sig noget ansvar for det? Staten siger, at det har de ikke noget at gøre med, og det kører bare videre.

I 10 år kørte det videre, så vidt jeg er informeret, hvor man udmærket godt vidste det, men man forbød det ikke.

Det, jeg spørger om, er: Mener ministeren, det er en praksis, som kan få lov til at fortsætte, sådan at selv om ministeren får at vide, at et stof er giftigt, så behøver ministeren ikke at foretage sig noget, for det er alle mulige andre, der har ansvaret, og det er i hvert fald ikke staten? Det er bare det, jeg spørger om.

Det er da ikke holdbart.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er en fuldstændig urimelighed. Det kunne måske være fristende for en miljøminister af en anden